



# PALI-THAI BACK TO AKHARA KHOM — MAHĀKĀRUṆIKO, JAYANTO AND THE SABBAMAṆĠALA BLESSING

บทมหาการุณิก ชะยันโต และสัพพมงคลคาถา อักษรขอม

DANIEL SCHWÖRER

## ENGLISH

The blessing verses that close the Thai chanting session, returned from Thai script to the Khom script (Akhara Khom) in which Pali was traditionally written in Siam — the author's own Khom hand above, his Thai transliteration beneath.

The sheet carries, in order: *Mahā-kāruṇiko nātho* — the protector of great compassion, who fulfilled all perfections for the welfare of all beings; “by the speaking of this truth, may yours be the blessings of victory”; *Jayanto bodhiyā mūle* — the victory at the foot of the Bodhi tree, on the unconquered seat: “so may your victory be”; *Sunakkhattaṃ* — the verse that moves auspiciousness out of the stars and into conduct: the moment is well-starred, the dawn well-risen, whenever action of body, speech and mind is upright; and the threefold *Bhavatu sabba-maṇḡalaṃ* — “may every blessing be, may all devas guard you; by the power of all Buddhas, of the Dhamma, of the Sangha, may safety ever be yours.”

These are the verses with which Thai monks give the blessing (anumodanā) at the close of virtually every ceremony. Here they can be recited directly from the script in which the tradition first wrote them.

## ไทย

บทอวยพรท้ายการสวดมนต์ของไทย นำกลับสู่อักษรขอม อักษรซึ่งใช้จารพระบาลีในสยามมาแต่โบราณ เขียนด้วยลายมือของผู้เขียนเอง พร้อมคำอ่านภาษาไทยด้านล่าง

เนื้อหาเรียงตามลำดับ: บทมหาการุณิก นาโถ — พระผู้ทรงพระมหากรุณาบำเพ็ญบารมีครบถ้วนเพื่อประโยชน์แก่สรรพสัตว์ “ด้วยสัจจวาจานี้ ขอชัยมงคลจงมีแก่ท่าน”; บทชะยันโต โพธิยา มูเล — ชัยชนะ ณ โคนโพธิ์บนปราศิตบัลลังก์ “ขอท่านจงมีชัยชนะเช่นนั้น”; บทสุนักขัตตัง ซึ่งย้ายฤกษ์ยามออกจากดวงดาวมาไว้ที่ความประพฤติ — ฤกษ์ดี รุ่งอรุณดี ขณะดี ก็ต่อเมื่อกายกรรม วชิกรรม มโนกรรมเป็นปกติณ; และบทกะวะตุ สัพพะมังคะลัง สามาวะระ — “ขอสรรพมงคลจงมี ขอเทวดาท้องปวงจงรักษา ด้วยอานุภาพแห่งพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ขอความสวัสดิ์จงมีแก่ท่านทุกเมื่อ”

บทเหล่านี้คือบทให้พร (อนุโมทนา) ที่พระสงฆ์ไทยใช้ปิดท้ายแทบทุกพิธี ในเอกสารนี้สามารถสวดได้โดยตรงจากอักษรดั้งเดิมที่บูรพาจารย์ใช้จารสืบกันมา

## DEUTSCH

Die Segensverse, mit denen die thailändische Rezitation schließt, aus der Thai-Schrift in die Khom-Schrift (Akhara Khom) zurückgeführt, in der Pali in Siam traditionell geschrieben wurde — oben die eigene Khom-Handschrift des Verfassers, darunter seine thailändische Umschrift.

Das Blatt enthält, der Reihe nach: *Mahā-kāruṇiko nātho* — der Schützer von großem Mitgefühl, der alle Vollkommenheiten zum Wohl aller Wesen erfüllte; „durch das Aussprechen dieser Wahrheit mögen dir die Segnungen des Sieges zuteilwerden“; *Jayanto bodhiyā mūle* — der Sieg am Fuß des Bodhi-Baums auf dem unbezwungenen Sitz: „so möge dein Sieg sein“; *Sunakkhattaṃ* — der Vers, der das Glückverheißende aus den Sternen in das Verhalten verlegt: Der Augenblick steht günstig, der Morgen ist wohl aufgegangen, wann immer das Tun in Körper, Rede und Geist aufrecht ist; und das dreifache *Bhavatu sabba-maṇḡalaṃ* — „möge jeder Segen sein, mögen alle Devas dich schützen; durch die Kraft aller Buddhas, des Dhamma, der Sangha möge dir allzeit Wohlergehen sein.“

Mit diesen Versen erteilen thailändische Mönche den Segen (Anumodanā) am Ende nahezu jeder Zeremonie. Hier lassen sie sich unmittelbar aus jener Schrift rezitieren, in der die Tradition sie zuerst niederschrieb.